

ühe wöidulaenu paberi ostnud ning selle paberi piibli kaane alla pannud ja paberi ületliistertand.

Seepeale ütles ta önnis: see ei olla üks niisugune paber, nagu neid Hamburgist ja Kopenhaagenist meie maale saadetakse ja siis mõne felmi ja fa kavalamama foolmeistri läbi mõni hea rubla ruma late käest äranarritatise. Ei, see olla üks niisugune paber, mis ette iga aasta oma intressid saad ja kui õn kaalub, wöid weel üle selle mõne hea saa wöida. Ta kästis mind seda unustada, nagu poleks meil seda olemaski.

Wana isa kästis nüüd türtart riisi peast piibli wöotto ja veadata.

Nüüd wast nägi tiitar, et nende piibli kaane fulge pärast pooljä klüsterdamist üks launis kõva kord paberit kogu üle kaane pandud oli; ta wöttis noa ja lõifas selle paberi sörwadest lahti ja ob önne — leidis sealt alt ühe wöidulaenu paberi.

Nüüd langes, see önnetu, aga nüüd jälle önnelik seitselapse ema põlwili ja tänas Jumalat ning ei leidnud sõnu oma wana isa tänada. Jah, niisugust röömu ülesfirjutada ehl teiseli rääkida, seal puuduivid meie ja fa teistes sõnariikais feelis sõnad; seepärast, armas sober, kui

kord on elu aegas puudus käes olnud, siis mõtle selle waese perekonna röömu-täius seie juure ja ära petta ennast sellega, kui ja arvad, et kirjamõesteste seltsid meie feelle veel niipalju sõnu juure leiaavad, et meie edespidi turvastust ehk röömu töveste nõnda firjutada wöi rääkida wöime, kui naad töveste on.

Juist siis, kui esimene röömu tuhin juba möödas oli aetus waene sirjutaja tuppa. Seal hiiudis ta naene: „Tule, armas mees, tule ja lange seie põlwili, et meie oma Jumalat täname, seist ta on meile abi läffitand!“ Veees langes põlwili ja seesinane teine Marta palus: „Mitu hing! siida Yehowat ja fölk, mis minu sees on, tema pihta nime!“ ja ta wana pime isa ütles oma „aamen“ senna juure.

Nüüd rääkis emand oma mehele, mida moodi neile Siionist abi tulnud.

Teisel hommikul wöttis sirjutaja wöidulaenu paberi ja joostis R. funtori seda rahaks tegema.

„Mis teie sõdwite?“ küsits funtorist ta käest.

— „Ma olen teid juba mõnda aega kurva nüüslust näinud meilt mööda minema.“ — Aga niipea, kui funtorist selle paberi sirjutaja käes